

SENTÈNCIA de 22 de maig de 2003

Acomiadament indegut: procedència per no presumir-se el desistiment unilateral del contracte per part del treballador.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 6 de maig del 2002, el Sr. Miguel Gonzalo A.G. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la societat CONSTRUCCIONS ANTELO SA (COANSA) en reclamació de la quantitat de 3.005,07 euros, més els interessos legals, en concepte de preavis (1.502,53 euros), d'indemnització per acomiadament fet de forma injustificada (751,27 euros) i de vacances (751,27 euros).

II.- La societat COANSA es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que va donar de baixa el seu assalariat a petició del mateix, per davant de la CASS, el dia 28 de febrer del 2002; que va estimar oportú compensar els 8 dies de preavis no donats pel treballador, amb els 7,5 dies de vacances que es trobaven pendants de liquidació en el moment de la rescissió de la relació laboral; que la demanda fou iniciada dos mesos després de que es produís el pretès acomiadament, de forma que l'acció hauria prescrit en mèrits del que preveu l'article 13 del Decret sobre el contracte de treball.

III.- Per sentència de data 19 de desembre del 2002, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant la demanda de l'agent, va condemnar la societat CONSTRUCCIONS ANTELO SA a pagar al Sr. Miguel Gonzalo A.G., l'import de 3.005,07 euros, augmentat pels interessos legals meritats a comptar del 30 de maig del 2000 i al pagament de les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució, la societat CONSTRUCCIONS ANTELO SA ha interposat recurs d'apel·lació.

V.- La part que recorre manifesta: que és absolutament fals que COANSA hagi procedit a l'acomiadament del Sr. Miguel Gonzalo A.G., sinó que fou aquest en atenció a les seves circumstàncies personals, el qui decidí desistir unilateralment de les relacions laborals que el lligaven amb l'empresa, doncs la seva manca d'activitat professional justificava les pretensions que el mateix adduïa per davant de la CASS, per tal d'obtenir una pensió molt superior a la concedida per aquesta entitat, passant doncs de percebre la quantitat de 610 euros a percebre la quantitat de 1.500 euros, en concepte de pensió.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- En tràmit d'apel·lació la part recurrent no reitera la seva argumentació en matèria de prescripció de l'acció interposada per l'agent, ni s'oposa a la reclamació del treballador en concepte de vacances.

II.- No és motiu de controvèrsia que el dia 23 de juliol del 2001, el Sr. Miguel Gonzalo A.G. va començar a treballar per la societat COANSA, amb un salari de 500.000 pta. mensuals; que el dia 26 d'octubre fou donat de baixa mèdica per uns problemes de cor; que per carta de data 14 de febrer del 2002, la CASS va notificar-li l'atorgament d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup primer, com a conseqüència d'una disminució de la seva capacitat de guany d'almenys 66%; que el dia 28 de febrer del 2002, el Sr. Miguel Gonzalo A.G. fou donat de baixa de l'empresa.

III.- Encara que sigui cert que el Sr. Miguel Gonzalo A.G. hagi interposat un recurs contra la decisió de la CASS, per obtenir una pensió d'invalidesa superior a l'atorgada, això no és suficient per acreditar la versió dels fets donada per COANSA, segons la qual va ser a petició del Sr. Miguel Gonzalo A.G. que va donar el treballador de baixa el dia 28 de febrer del 2002, perquè el mateix volia provar a la CASS que no podia més treballar a raó del seu estat de salut. No consta en autes el més mínim element concret i significatiu que corrobori les simples afirmacions de COANSA. El que queda acreditat, és que el dia 28 de febrer, l'empresa va donar de baixa el seu assalariat, i no pot justificar que va actuar a petició o amb el consentiment del treballador. Atès que el desestiment del treballador mai es presumeix, es tracta per consegüent, d'un acomiadament improcedent, fet de forma indeguda i totalment il·legal, el que origina la

confirmació de la sentència impugnada, que ha fet una correcta apreciació dels fets i una ajustada aplicació del dret.

IV.- La desestimació del recurs imposa de posar les costes judicials a càrrec de la part que recorre.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat CONSTRUCCIONS ANTELO SA; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 19 de desembre del 2002, en totes les seves disposicions; **condemnar** la societat CONSTRUCCIONS ANTELO SA al pagament de les despeses judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-